

זהר הקדוש עם ביאור הכתר והכבוד

פר' חיי שרה + מעשי בני משפיעים על פגימת הלבנה

קרבנות ועולות, זה גרם לייחוד תפארת ומלכות. ומבאר רבי שמעון בן יוחאי איך נתמלאה מידת המלכות, ופולחנין דהו עבדין פהני ולינאי וישראל - ועל ידי עבודת המקדש שהיו נעשים על ידי הכהנים שהקריבו את הקרבנות בסוד מידת חסד, ועל ידי הלויים ששרו על הדוכן בסוד מידת גבורה, ועל ידי הישראלים שעמדו על מעמדם בסוד מידת תפארת, האירו שלושה ספירות אלו למידת מלכות, וגם זכו בזה בגין לקשרא קשרין - כדי לקשור קשרים, והיינו להאיר מידת נצח הוד יסוד למידת מלכות, ולאנהרא נהורין - ולהאיר אורות, והיינו להאיר מידת כתר חכמה בינה למידת מלכות, הרי שכל הספירות העליונות האירו במידת מלכות בשעה שבית המקדש היה קיים.

מלכות היתה חסרה כשחבר ביהמ"ק. ולבתר דאתחבר בי מקדשא אתחשב נהורא - ולאחר שנחבר בית המקדש נחשך אור הלבנה שהיא מידת מלכות, וסיהרא לא אתנהיר מן שמשא - והלבנה שהיא מידת מלכות לא האירה מן השמש שהיא מידת תפארת, ושמשא אסתלק מנה ולא אתנהרא - והשמש שהיא שש ספירות חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד שהם נכללים במידת תפארת, הסתלקו מן הלבנה שהיא מידת מלכות ולא האירה מהם, מחמת עוונות בני ישראל, ולית לה יומא דלא שלטא ביה לווטין וצערין וכאבין - ולכן אין לך יום שאינו שולט בו קללות וצער וכאבים, כמה דאתמר - כמו שלמדנו (סוטה מח), שכשאינם מאירים הספירות העליונות במידת מלכות, נאחזים בה החיצונים שהם מכונים קללות וצער וכאבים למידת המלכות.

וחור רבי שמעון בן יוחאי לפרש את הפסוק 'הנה ישפיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד', שבזמן ביאת המשיח תאיר המלכות בהארט כל הספירות.

ובההוא זמנא דמטי זמנא דסיהרא לאתנהרא - ובאותו זמן שמגיע הזמן שיבוא משיח צדקנו ותאיר הלבנה דהיינו מידת המלכות, מה פתיב הנה ישפיל עבדי, ופירושו, עליה דסיהרא אתמר - שעל הלבנה שהיא מידת המלכות נאמר פסוק 'הנה ישפיל עבדי', והיינו דא הוא רזא דמהימנותא - שזהו סוד האמונה, שהיא מידת מלכות. ומבאר, 'הנה ישפיל עבדי', פירושו, דאתער אתערותא לעילא - שמתעורר התעוררות מלמעלה, כלומר, שמידת מלכות הנקראת 'עבדי' השינה בגלות, תתעורר פתאום מלמעלה על ידי מעשים הטובים של בני ישראל, והוא כמאן דארח ריחא ואתי לאתערא ולאסתכלא - כמי שמריח ריח ובה לעורר ולהסתכל, כלומר, שעל ידי הרחה עולה הריח מאפו ועושה לו נחת רוח, כן יהיה כשיבוא משיח צדקנו יתעוררו מעשה התחתונים מלמטה ויעלו לעורר את מידת מלכות משינת הגלות.

מפרש תיבות 'ירום ונשא'. ומה שכתוב 'ירום', פירושו, מסטרא דנהורא עלאה דכל נהורין - מצד של האור העליון מכל האורות, דהיינו ספירות העליונות כתר חכמה בינה, שעליהם כתוב 'ירום', שפירושו, כמה דאת אמר (ישעיה ל יח)

לפינו מבאר רשב"י שתכלית עבודת הצדיקים היא למלאות פגימת הלבנה דהיינו בנין המלכות, ועל ידי זה לייחדה עם תפארת. ויבאר הזמנים של מילוי או מיעוט הלבנה, ומבאר עוד ענין תחיית המתים שיעשה כשתמלא הלבנה.

מבואר שבה תלמידי רבי שמעון בן יוחאי שעיך עבודתם הוא למלאות פגימת הלבנה, ומרמזים אותו בפרושי התורה.

פתח רבי שמעון בן יוחאי, ואמר לפרש מה שכתוב (ישעיה נב ג) 'הנה ישפיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד'. ומקדים רבי שמעון בשבח תלמידיו, וזכא חולקהו דצדיקיא - אשרי חלקם של הצדיקים תלמידי רבי שמעון בן יוחאי, דקודשא בריך הוא גלי לון ארתי דאורייתא - שהקדוש ברוך הוא מגלה להם את דרכי התורה, ויודעים לפרשו כדי למתק בהו - ללכת על פי פירושם בתורה בדרכי עבודת ה', למלאות פגימת הלבנה, והיינו לייחד תפארת ומלכות כמו שיתבאר.

ענה מפרש רבי שמעון בן יוחאי את הפסוק 'הנה ישפיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד', שמעשי בני ישראל גורמים למלאות או לחסר את פגימת הלבנה.

תא חזי - בוא וראה, האי קרא רזא עלאה איהו - פסוק הזה הוא סוד עליון, שהרי מה שכתוב 'הנה ישפיל עבדי' ואוקמוה - והעמידוה במדרש (תנחומא תולדות יד) שמדבר על ענין ביאת המשיח. אבל תא חזי - אבל בוא וראה פירוש אחר בסוד הדבר, שהרי כד פרא קודשא בריך הוא עלמא - כאשר הקדוש ברוך הוא שהוא מידת הבינה ברא את העולם, עבד לה לסיהרא - עשה וברא את הלבנה שהיא מידת מלכות, שהאירה כאור השמש שהיא תפארת. ואילו היה נשאר כן לעולמים, היה רק מידת החסד בעולם, ולא היה יצר הרע שיפתה את לב האדם לעבור עבירות, כיון שתפארת ומלכות היו בייחוד שלם כל הימים. ואולם רצה הקדוש ברוך הוא שיהיה גם מידת הדין בעולם, וגם יהיה יצר הרע לפתות את בני ישראל לעבור עבירות, שעל ידי שבני ישראל יתגברו עליו יקבלו שכרם מכת הדין ולא בזכות, ואזער לה נהורא, דהא לית לה מגרמה כלום - ולכן המעיט הקדוש ברוך הוא אחר כך את אור הלבנה, והרי אין בעצמותה שום אור אלא ממה שהיא מקבלת על ידי השמש, כלומר, שהלבנה שהיא מידת מלכות מתמעטת על ידי החטאים, ומתמלאת על ידי המצוות של בני ישראל, ובגין דאזעירת גרמה, אתנהרא בגין שמשא - וכיון שהקטינה הלבנה שהיא מלכות את עצמה, צריכים להאירה על ידי השמש שהיא תפארת, ובתוקפא דנהורין עלאין - וגם בחוזק של האורות העליונים, כלומר, שמידת המלכות מקבלת את אורות של כל שאר הספירות.

ומפרש רבי שמעון בן יוחאי את שינוי הזמנים שהיו במידת המלכות. ומוסף רבי שמעון בן יוחאי, ובזמנא דהו בי מקדשא קיים - ובזמן שבית המקדש היה קיים היתה הלבנה שהיא מידת מלכות מאירה כשמש, כיון שבני ישראל הו משתדלין בקורבנין ועלוון - היו משתדלים עם הקרבת

'ולכו ירום לרחמכם', שמשמעו, שירחם עלינו בביאת משיח צדקנו בזה שגם ספירות העליונות יאירו אל מידת מלכות. ומה שכתוב **'ונשא'**, היינו **מסטר** **דאברהם** - מצד של אברהם אבינו שהוא מידת חסד, שעל ידו מעלה 'ונושא' את מידת מלכות למעלה. ומה שכתוב **'ונבה'**, היינו **מסטר** **דיצחק** - מצד של יצחק אבינו שהוא מידת גבורה, שתחילת 'גבוהה' של מידת מלכות הוא למידת גבורה. ומה שכתוב **'מאד'**, היינו **מסטר** **דיעקב** - מצד של יעקב אבינו שהוא מידת תפארת, שאחר שמידת מלכות כבר עלתה למעלה אזי מאיר בה מידת תפארת 'מאד'. ומסיים רבי שמעון בן יוחאי, **ואף על פי שהעמידה במדרש (תנחומא שם) לפרשו בדרך הפשט, מכל מקום שניהם שווים וכלא חד ברוא דחכמתא** - והכל פירוש אחד בחכמת הסוד.

כמה דאת אמר (בראשית כד ב) **'ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי'**, ופירושו **'ויאמר אברהם'** שהוא מידת תפארת, **'אל עבדו'**, **דא סיהרא**, **כמה דאתמר** - זה הלבנה שהיא מידת מלכות, כמו שלמדנו שהיא מתלבשת במלאך **מטטרו"ן**, **דאיהו עבד שליחא דמאריה** - שהוא נקרא 'עבד', כיון שעושה שליחות אדונו, הרי ש'עבד' רומז למידת מלכות ולמלאך מטטרו"ן משום שניהם פועלים ביחד. ומה שכתוב **'זקן ביתו'**, הכוונה למלאך מטטרו"ן שמתלבש במידת מלכות, שהרי 'זקן' רומז למלאך מטטרו"ן **כמה דאת אמר** (תהלים לו כה) **'נער הייתי גם זקנתי'**, ופירושו 'נער' היינו מלאך מטטרו"ן, שהוא מתלבש ב'ביתו' שהיא מידת מלכות. ועליו כתוב **'המושל בכל אשר לו'**, והיינו **גגין דכל גונון אתחזון ביה ירו"ק וחוו"ר וסומ"ק** - שכל הגוונים נראים במלאך מטטרו"ן שהם ירוק הרומז למידת תפארת, ולבן הרומז למידת חסד, ואדום הרומז למידת גבורה, והיינו שמושל בכל בחינות ההנהגה של מידת החסד מידת הדין ומידת הרחמים. וזהו פירוש הפסוק 'ויאמר אברהם' שהוא מידת תפארת, משפיע 'אל עבדו' שהוא מידת מלכות, המתלבשת ב'זקן ביתו' שהוא מלאך מטטרו"ן, 'המושל בכל' בחינות הנהגת העולם.

וממשיך רבי שמעון בן יוחאי לפרש את הפסוק **'שים נא ידך תחת ירכי'** על זמן תחיית המתים.

ומה שכתוב **'שים נא ידך תחת ירכי'**, פירושו, 'שישים' את שליטתו המכונה 'דרך', לספירה שהוא 'תחת ירכי', והיינו שהיריבים הוא סוד נצח הוד, ושליטתו היינו **דא הוא צדיק רזא דמלה** - זהו צדיק שהוא מידת יסוד בסוד הדבר, שהוא **קיימא דעלמא** - קיום של העולם כשמידת יסוד מקבל הארת הספירות העליונות. **דהא פדיון** - שהרי כשמידת יסוד מקבל כל הארת הספירות, **האי עבד ממנא ברוא עלאה**, **לאחייא לון לדידיו** - זה העבד ממונה בכוח מידת סוד עליון, להחיות את המתים הקבורים בעפר, **וינתעביד שליחא ברוחא דלעילא** - וייעשה מלאך מטטרו"ן שליח של רוח של מעלה, שהוא מידת כתר שמשפיע טל של תחיה עד לספירת היסוד, ומשם למלאך מטטרו"ן, **ולאתבא רוחיו ונשמתיו לאתריהו, לאינון גופי דאתבלו ואתרקבו תחות עפרא** - ולהחזיר את הרוחות והנשמות למקומם, לאותם גופים שבלו ונרקבו מתחת העפר.

ומסיף רבי שמעון בן יוחאי, שאחר שיבוא משיח צדקנו יתעוררו כל המתים לתחיה. **ובהוא זמנא** - ובאותו הזמן שיבוא משיח צדקנו **יתער קודשא בריהו הוא אתערותא עלאה** - יתעורר הקדוש ברוך הוא שהוא מידת בינה, התעוררות עליונה מן הספירות העליונות כתר וחכמה, **לאנהרא לה לסיהרא פדקא יאות** - להאיר ללבנה שהיא מידת מלכות כראוי, שתאיר כאור השמש כמו שהאירה בשעת בריאת העולם ולא תתמעט אורה עוד לעולם, ומביא רבי שמעון בן יוחאי ראיה, **כמה דאת אמר** (ישעיה לו כו) **'והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבועתים כאור שבועת הימים'** הרי שאור הלבנה תהיה כאור השמש. ומוסיף רבי שמעון בן יוחאי, **וגגין פה יתוסף בה רוח עלאה** - ובגלל כן תיתוסף במידת מלכות רוח עליונה מאור הספירות העליונות המאירים בה, **וגגין פה יתערו פדיון פל אינון מיתא דאינון גו עפרא** - ומשום זה יתעוררו אז כל אותם המתים שהם קבורים בתוך העפר, שהרי שורש המיתה הוא במידת מלכות, ועתה שחזרה להאיר כבשעת בריאת העולם על כרחך כל הנשמות שבתוכה מתעוררים גם כן לתחיה. **ודא הוא** - וזהו מה שכתוב **'עבדי'**, והיינו **רזא דמפתחון דמאריה בדיה** - סוד מידת מלכות המתלבש במלאך מטטרו"ן שמפתחות אדונו בידו להשפיע אל העולמות התחתונים.

ועתה מבאר רבי שמעון בן יוחאי על פי המבואר, את הפסוק **'ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל בכל אשר לו'**.

ומביא רבי שמעון בן יוחאי ראיה שמידת מלכות מתלבשת במלאך מטטרו"ן,

נפשי צמאה לדעת

כל רז סודך

זיהי אורי, יהי רז אורי ור"ו דבר אורי הוא (הדבר השם, ה)

זוהר הקדוש המבואר < עם פירוש "הכתר והכבוד" >

ביאור בשפה ברורה הפותח את לב הלומד, עם מקורות וביאורים על פי גדולי המפרשים

מרה"ב: 0054-437 (718) | אירופה: 0176-8806-44-20

להשיג בחנויות הספרים המובחרות

מרכז הזמנות: 1800-22-55-66